

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3S/25/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8012200167
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Mruškovičová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8012200167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a sudkýň JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej v právnej veci žalobcu Okresné stavebné bytové družstvo Poprad so sídlom Moyzesova 3368/25, Poprad, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hudzík - Novýsledlák Partners, v.o.s. so sídlom Mnoheľova 830/15, Poprad, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bývalého Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky v Banskej Bystrici zo dňa 13. decembra 2011, číslo: I/225/21995-133150/2011/997020-r na základe žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie bývalého Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 13. decembra 2011, číslo: I/225/21995-133150/2011/997020-r podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a v r a c i a vec žalovanému na ďalšie konanie.

Z a v ä z u j e žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 362,15 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet JUDr. Jána Hudzíka, advokáta - spoločníka, vedeného v X. B. Q., a.s. pobočka X., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX.

odôvodnenie:

Bývalé Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len žalovaný) napadnutým rozhodnutím zo dňa 13.12.2011 potvrdilo podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) rozhodnutie Daňového úradu Poprad č. 717/230/61661/11/Ale zo dňa 16.09.2011 o nevyhovení žiadosti o vrátenie daňového preplatku za zdaňovacie obdobie 2006 v zmysle § 63 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný uviedol, že žalobca dňa 19.08.2011 podal odvolanie proti dodatočnému platobnému výmeru správcu dane č. 717/230/53240/11/Ale zo dňa 04.08.2011, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane vyrubený rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2006, ktorý žiadal zrušiť a zároveň žiadal vrátiť daňový preplatok na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2006.

Správca dane žiadosti o vrátenie preplatku nevyhovel z dôvodu, že na osobnom účte platiteľa dane žiadny preplatok dane neevidoval. V podanom hlásení o vyúčtovaní dane za zdaňovacie obdobie 2006 platiteľ dane odviezol odvodovú povinnosť vo výške 661.478,-Sk (21.957,05 Eur) a v tej istej výške vykázal aj sumu skutočne odvedenej dane z čoho vyplýva, že platiteľ dane žiadny preplatok na dani za rok 2006 nevykázal ani nepreukázal. Správca dane, keďže mal pochybnosti o správnosti

a úplnosti údajov v podanom hlásení, zaslal platiteľovi dane výzvu zo dňa 11.06.2007, v ktorej ho vyzval na vyjadrenie sa k týmto pochybnostiam. Pretože platiteľ dane dostatočným spôsobom neobjasnil nezrovnalosti v údajoch v uvedenom hlásení, správca dane u neho vykonal daňovú kontrolu dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2006. Výsledkom daňovej kontroly bolo zistenie, že platiteľ dane za kontrolované zdaňovacie obdobie 2006 odviezol správcovi dane o 6.795,49 Eur menej dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu ako zistil správca dane, a ako malo byť zrazené z úhrnu vyplatených príjmov jeho zamestnancov. Vzhľadom na zistené skutočnosti správca dane nevyhovel žiadosti platiteľa dane o vrátenie daňového preplatku za zdaňovacie obdobie 2006, o čom vydal rozhodnutie č. 717/230/61661/11/Ale zo dňa 16.09.2011, proti ktorému sa platiteľ dane odvolal.

Žalovaný ďalej v preskúvanom rozhodnutí citoval § 2 ods. 1, 3, § 63 ods. 1, 2, 4 zákona č. 511/1992 Zb.

K odvolacím námietkam v odôvodnení preskúvaného rozhodnutia uviedol, že správca dane dospel k správne mu záveru, že platiteľovi dane za zdaňovacie obdobie 2006 nevznikol žiadny preplatok na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti podľa § 63 ods. zákona č. 511/1992 Zb., preto mu ani žiadny preplatok nemohol byť vrátený. Platiteľ dane totiž podľa hlásenia o vyúčtovaní dane za zdaňovacie obdobie 2006 mal odvodovú povinnosť vo výške 661.478,-Sk a takú istú sumu za rok 2006 aj odviezol správcovi dane. To znamená, že podľa § 63 ods. 1 zákona č. 511/1992 Z. mu preplatok na dani nemohol vzniknúť, pretože celková suma platieb neprevýšila splatnú daň. Platiteľ dane vo svojom odvolaní namietal, že na preddavkoch na daň za zdaňovacie obdobie 2006 odviezol o 44.823,-Sk viac ako bolo jeho povinnosťou, avšak toto svoje tvrdenie žiadnymi dôkazmi nepodložil. Predmetná platba, ktorú odvolávajúci v odvolaní uviedol (platba zo dňa 30.01.2006 v sume 44.823,-Sk) nie je novou skutočnosťou, pretože správca dane túto platbu na osobnom účte daňového subjektu evidoval a priradil k zdaňovaciemu obdobiu 2005 (platba bola označená špecifickým symbolom 122005 ako preddavok na daň za mesiac december 2005). Platiteľ dane žiadnym spôsobom nepreukázal, že táto platba sa mala priradiť k zdaňovaciemu obdobiu 2006, a tým by mu vznikol na tento rok preplatok na dani. Správca dane okrem toho už pri podaní štvrťročných prehľadov o zrazených a odvedených preddavkoch na daň z vyplatených príjmov zo závislej činnosti a po podaní hlásenia za rok 2006 spochybnil správnosť vyčíslenia odvodovej povinnosti platiteľa dane, pretože tieto na seba evidentne nenadväzovali. Správca dane preto viackrát vyzval platiteľa dane na vysvetlenie vzniknutých nezrovnalostí, resp. na ich odstránenie (výzvy zo dňa 11.06.2007, 18.10.2010, 09.11.2010), k náprave zo strany platiteľa dane však nedošlo.

Správca dane preto v dňoch 12.08.2010 až 29.07.2011 vykonal u platiteľa dane kontrolu na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2006, v rámci ktorej si preveril všetky nezrovnalosti týkajúce sa podaných prehľadov a hlásenia za rok 2006 daňovým subjektom. Výsledkom daňovej kontroly bolo zistenie, že platiteľ dane za kontrolované zdaňovacie obdobie odviezol správcovi dane o 6.795,49 Eur menej dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu ako zistil správca dane, a ako malo byť zrazené z úhrnu vyplatených príjmov jeho zamestnancov. Správa dane tento rozdiel na dani vyrubil dodatočným platobným výmerom č. 717/230/53240/11/Ale zo dňa 04.08.2011, proti ktorému sa platiteľ dane dňa 19.08.2011 odvolal.

Žalovaný v odvolacom konaní rozhodnutím č. I/225/18224-114831/2011/997020-r zo dňa 16.11.2011 napadnutý dodatočný platobný výmer správcu dane potvrdil. Rozhodnutie odvolacieho orgánu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2011. Z toho vyplýva, že zistenia správcu dane v rámci daňovej kontroly vo veci zisťovania správneho splnenia si odvodovej povinnosti platiteľa dane za zdaňovacie obdobie 2006 bolo objektívne a správne. Správca dane dostatočným spôsobom preukázal, že platiteľ dane za rok 2006 nemal preplatok dane z príjmu fyzickej osoby zo závislej činnosti, naopak mal nedoplatok dane vo výške 6.795,49 Eur, a preto v súlade s § 63 ods. 1 a 4 zákona č. 511/1992 Zb. žiadosti platiteľa dane o vrátenie daňového preplatku nevyhovel. V rámci odvolacieho konania platiteľ dane nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by viedli k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nevyhovení žiadosti platiteľa dane.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného. Poukázal, že nezákonnosť rozhodnutia a nesprávny postup žalovaného spočíva v nedostatočne zistenom skutkovom stave, nesprávnom právnom posúdení veci a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Poukázal, že správca dane svoje rozhodnutie o nevyhovení žiadosti odôvodnil len tým, že daňový subjekt nevyčíslil výšku preplatku za zdaňovacie obdobie 2006, ktorý požaduje vrátiť a na osobnom účte žalobcu ako daňovníka v súčasnosti neeviduje preplatok na dani. Žalobca uviedol, že disponoval dokladmi, že dňa 30.01.2006 bola na účet odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti navyše vo výške 44.823,-Sk. Ďalej konštatoval, že správca dane u neho vykonal daňovú kontrolu na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2006, s jej výsledkami však žalobca nesúhlasil a preto aj podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225-18224-114831/2011/997020-r zo dňa 16.11.2011, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer. Vec je vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1S/16/2012. Poukázal, že § 63 zákona č. 511/1992 Zb. presne vymedzuje kedy vzniká daňový preplatok a stanovuje podmienky pre správcu dane za akých je povinný daňový preplatok vrátiť. Nevrátením preukázateľne zaplateného preplatku dane za rok 2006 žalovaný neoprávnene zadržáva finančné prostriedky žalobcu ako daňového subjektu. Nakoľko ohľadom daňovej povinnosti žalobcu za rok 2006 je vedený súdny spor, v ktorom je riešená aj otázka správnosti a záväznosti podkladov, z ktorých daňové orgány pri vydávaní svojich rozhodnutí vychádzali, o správnej výške daňovej povinnosti žalobcu voči správcovi dane môže byť rozhodnuté až po jeho právoplatnom skončení, keďže až po skončení vedeného súdneho sporu, s prípadne novo vydanými rozhodnutiami, bude známe, aká je daňová povinnosť žalobcu za kontrolované obdobie rok 2006. Z toho dôvodu je daňovými orgánmi vydané rozhodnutie o nevrátení daňového preplatku nezákonné a predčasné. Ďalej žalobca namietal, že správca dane nevykonal dokazovanie v súlade so zásadou materiálnej pravdy, jeho rozhodnutie nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, lebo neobjasnil všetky rozhodujúce okolnosti pre posúdenie veci (otázka daňovej povinnosti za rok 2006 a preukázateľne zaplatený poplatok). Tiež namietal, že účastník správneho konania má právo na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovedá na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s konaním. Daňové orgány sa však Ústavou Slovenskej republiky garantovaným právom žalobcu neriadili a ich rozhodnutia sú zjavne neodôvodnené a preto aj nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov, na základe ktorých vydali rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu boli nahradené trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, lebo rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vzhľadom na rozsah žalobných námietok a obsah rozhodnutí správnych orgánov bolo základom preskúmacieho konania posúdiť postup správcu dane a žalovaného pri skúmaní podmienok na vrátenie požadovaného preplatku na dani.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca podal správcovi dane hlásenie zo dňa 31.03.2007 o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti znížených o sumy podľa § 5 ods. 8 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, o zrazených preddavkoch na daň a o daňovom bonuse za rok 2006 a vypočítanú daň aj zaplatil.

Keďže správca dane mal pochybnosti o správnosti a úplnosti údajov v podanom hlásení, vykonal u žalobcu kontrolu na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2006, z ktorej vyhotovil protokol o výsledku zistenia z daňovej kontroly zo dňa 18.07.2011 s dodatkom č. 1 k

protokolu zo dňa 29.07.2011. Z protokolu vyplýva, že žalobca za kontrolované zdaňovanie obdobie 2006 odviezol správcovi dane o 6.795,49 Eur menej na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti a rozdielu daňového bonusu ako zistil správca dane, a ako malo byť zrazené z úhrnu vyplatených príjmov jeho zamestnancov. Uvedený rozdiel na dani bol vyrubený dodatočným platobným výmerom č. 717/230/53240/11/Ale zo dňa 04.08.2011, ktorý žalobca napadol odvolaním zo dňa 19.08.2011.

V odvolaní zo dňa 19.08.2011 proti dodatočnému platobnému výmeru zo dňa 04.08.2011 zároveň žiadal vrátiť daňový preplatok na dani z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie rok 2006.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 16.11.2011 č. I/225/18224-114831/2011/997020-r dodatočný platobný výmer správcu dane zo dňa 04.08.2011, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmu fyzickej osoby zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 6.795,49 Eur potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2011 a podľa jeho výroku bol žalobca povinný daň určenú odchyľne od jeho hlásenia zaplatiť do 15-tich od právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia, t.j. do 15.12.2011.

Rozsudkom zo dňa 24.10.2012 č.k. 1S/16/2012-66 Krajský súd v Prešove zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal zrušiť rozhodnutie bývalého Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 16.11.2011, č. I/225/18224-114831/2011/997020-r, ktorým potvrdilo dodatočný platobný výmer správcu dane zo dňa 04.08.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2012.

V rovnakom čase rozhodol správca dane a žalovaný o žiadosti žalobcu o vrátenie daňového preplatku na dani z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie rok 2006 a to preskúmanými rozhodnutiami.

Problematika týkajúca sa daňového preplatku je upravená v § 63 ods. 1 až 4 zákona č. 511/1992 Zb.

Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. daňový preplatok (ďalej len preplatok) je suma platby, ktorá prevyšuje splatnú daň.

Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. preplatok sa použije na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu prípadného daňového nedoplatku. O prevedení preplatku na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu daňového nedoplatku sa daňový dlžník vyrozumie. Za deň úhrady tohto daňového nedoplatku sa považuje deň, ktorý nasleduje po dni vzniku preplatku.

Podľa § 63 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. preplatky daňového subjektu je na jednotlivých druhoch daní, cla a iných platieb možné použiť na kompenzáciu jeho daňových nedoplatkov na inej dani, cla a iných platbách. O tom musí správca dane písomne upovedomiť daňový subjekt.

Podľa § 63 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3 správca dane na žiadosť daňového subjektu tento preplatok použije na úhradu inej dane alebo ho vráti, ak je väčší ako 3,31 Eur. Ak osobitný zákon neustanovuje inak, správca dane vráti preplatok do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie; preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitného zákona (odkaz pod čiarou uvádza zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov), najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku preplatku. Ak sa žiadosti o vrátenie preplatku vyhovie v plnom rozsahu, správca dane rozhodnutie nevydáva. Preplatok nemožno vrátiť, ak žiadosť o jeho vrátenie bola podaná po zániku práva vyrubiť daň alebo rozdiel dane (§ 45). Žiadosť o vrátenie preplatku alebo o jeho preúčtovanie nepodlieha správny poplatkom.

Podľa § 58 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane je povinný prijať každú platbu na daň, i keď nie je vykonaná daňovým subjektom a zaobchádzať s ňou rovnakým spôsobom, akoby ju zaplatil daňový subjekt. Vrátanie platby tomu, kto ju za daňový subjekt zaplatil, nie je prípustné.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že podanie žiadosti o vrátenie daňového preplatku je dispozičným právom daňového subjektu. Je na jeho zodpovednosti, či využije právo na vrátenie daňového preplatku aj s vedomím predpokladaného dodatočného dorubenia vyššej dane alebo vzniku daňového nedoplatku na inej dani alebo cle. Zároveň je s následkami nepoužitia žiadaného preplatku na kompenzáciu vyššie uvedených platieb uzročený.

Nie je potrebné a nutné, aby platiteľ dane správcovi dane uviedol dôvody vzniku preplatku a prečo a v akej sume považuje platby navyše za preplatok. Takúto povinnosť platiteľ dane zo zákona nemá a správca dane nemá oprávnenie zaťažovať platiteľa dane požadovaním dôkazov o neexistencii splatného preddavku na daň alebo daňového nedoplatku. Správca dane musí pri posúdení existencie daňového preplatku a splnenia podmienok na postup podľa § 63 ods. 2 a 3 zákona č. 511/1992 Zb. vychádzať z vlastnej evidencie správy daní (§ 58 zákona č. 511/1992 Zb.) prípadne z evidencie príslušných finančných orgánov spravujúcich daňové a colné nedoplatky, ktorých úhrada by v prípade existencie preplatku na požadovanej dani prichádzala do úvahy.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca podal správcovi dane hlásenie zo dňa 31.03.2007 o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za rok 2006 a vypočítanú daň aj zaplatil. Dňa 19.08.2011 žalobca podal žiadosť o vrátenie daňového preplatku na uvedenej dani. Rozhodnutie žalovaného č. č. I/225/18224-114831/2011/997020-r zo dňa 16.11.2011, ktorým v rámci odvolacieho konania určil žalobcovi rozdiel dodatočne vyrubenej dane z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 6.795,49 Eur nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2011, vykonateľným sa stalo dňa 15.12.2011. Podľa výroku uvedeného rozhodnutia bol žalobca povinný daň určenú odchyľne od jeho hlásenia zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti druhostupňového rozhodnutia, t.j. takto určená daň sa stala splatnou dňa 16.12.2011.

Z uvedených dôvodov nebol postup správcu dane správny, keď od žalobcu v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti na vrátenie preplatku požadoval presné vyčíslenie preplatku, vysvetlenie dôvodov výšky realizovaných platieb na spornú daň alebo kto daňové preplatky platil. Tento postup je v rozpore s § 58 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb., nakoľko správca dane je povinný prijať každú platbu na daň, i keď nie je vykonaná daňovým subjektom a zaobchádzať s ňou rovnakým spôsobom, akoby ju zaplatil daňový subjekt. Vrátanie platby tomu, kto ju za daňový subjekt zaplatil, nie je prípustné.

Keďže v čase rozhodovania žalovaného o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane o nevrátení požadovaného daňového preplatku bola žalovanému známa vyššia suma splatnej dodatočne určenej daňovej povinnosti (zistená daňovou kontrolou a vyrubená dodatočným platobným výmerom zo dňa 04.08.2011), žalovaný mal zrušiť nezákonné rozhodnutie správcu dane a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie v súlade s § 63 ods. 2 a 3 zákona č. 511/1992 Zb.

V tejto súvislosti dáva krajský súd do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4Sžf/69/2012-54 zo dňa 28.mája 2013, ktorý sa týka rovnakých účastníkov konania a obdobnej problematiky, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania žalovaného o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane o nevrátení požadovaného daňového preplatku bola známa vyššia suma splatnej dodatočne určenej daňovej povinnosti, bolo úlohou žalovaného, s prihliadnutím na túto skutočnosť, buď zrušiť nezákonné prvostupňové rozhodnutie správcu dane a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie o žiadosti so zohľadnením prípadného postupu podľa § 63 ods.2 a 3 zákona o správe daní, alebo mohol žalovaný po doplnení dokazovania rozhodnutie správcu dane zmeniť s odôvodnením prevedenia požadovaného daňového preplatku na úhradu zostávajúcej splatnej dane, ktorá v čase rozhodovania už bola daňovým nedoplatkom. Hoci by bol za daných okolností výsledok rozhodovania o žiadosti žalobcu rovnaký, nedospel by k nemu odvolací daňový orgán odobrením nezákonného postupu správcu dane a na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedené je podstatné pre vytváranie právnej istoty účastníkov konania pre prípad rozhodovania

o žiadostiach o vrátenie daňového preplatku v obdobných prípadoch v budúcnosti ako i vo vzťahu k vytvoreniu podmienok jednotnej aplikácie zákonných ustanovení prvostupňovými daňovými orgánmi.“

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou správnych orgánov opätovne sa vysporiadať so žiadosťou žalobcu o vrátenie preplatku na dani z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie roku 2006, a pri zisťovaní výšky daňového preplatku alebo nedoplatku, resp. existencie podmienok na postup podľa § 63 ods. 2 a 3 zákona č. 511/1992 Zb. brať do úvahy aktuálny stav vyplývajúci z evidencie správy daní a tiež vziať do úvahy skutočnosť, že dodatočný platobný výmer zo dňa 04.08.2011 č. I/225/18224-114831/2011/997020-r, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmu fyzickej osoby zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 6.795,49 Eur nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2011 a vykonateľnosť dňa 15.12.2011.

Správny orgán je viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v sume 362,15 Eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 66 Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 296,15 Eur vyčíslených podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhlášky) za tieto úkony právnej pomoci :

1/ prevzatie a príprava zastupovania dňa 20.02.2012	58,69 Eur
2/ podanie žaloby dňa 27.02.2012.....	58,69 Eur
3/ účasť na pojednávaní dňa 27.09.2013.....	60,07 Eur
Spolu odmena za úkony právnej služby.	177,45 Eur

Náhrada režijného paušálu za úkony právnej služby:

(2x 7,63 Eur + 1x 7,81 Eur) 23,07 Eur

Náhrada cestovných výdavkov a náhrada za stratu času:

-účasť na pojednávaní v Prešove dňa 27.09.2013 - cesta motorovým vozidlom Škoda Octavia 1U na trase X. - X. a späť, spolu 164 km; náhrada za použitie 0,183 Eur x 164 km = 30,012 Eur a náhrada za pohonné hmoty 13,58 Eur pri priemernej spotrebe 5,2 l/100 km a cene pohonných hmôt vo výške 1,592 Eur za 1 liter, t.j. spolu: 43,59 Eur

Náhrada za stratu času:

-účasť na pojednávaní v Prešove dňa 27.09.2013 cesta X. - X. a späť, 4 začaté polhodiny 4x 13,01 Eur, t.j. spolu: 52,04 Eur

Spolu trovy právneho zastúpenia..... 296,15 Eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove, a to písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.